

Debreceni Ítéltábla
Mf.I.50.051/2024/4.

A Debreceni Ítéltábla a meghatalmazott (Cím2) hozzátartozó által képviselt Felperes (Cím2) felperesnek, a dr. Tószegi Renáta ügyvéd ügyintézője mellett az SBGK Ügyvédi Iroda (cím20) által képviselt Alperes (Cím1) alperessel szemben munkáltató kártérítési felelőssége és sérelemdíj iránt indított perében az Egri Törvényszék 33.M.70.072/2022/70. számú ítélete ellen a felperes 71. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyja azzal, hogy az állam terhén maradó kereseti illeték összege 979 689 (kilencszázhetvenkilencezer-hatszáznyolcvankilenc) forint.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 127 000 (százhuszonhétezer) Ft másodfokú perköltséget. Megállapítja, hogy az állam visel 706 581 (hétszázhatvanöt-ezer-hatszáznyolcvanegy) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2018. szeptember 3-tól 2018. december 31-ig munkaerő-kölcsönzés céljából munkaviszonyt létesített a (CÉG) munkáltatóval. A teljesítendő munkavégzés jellege kézi csomagoló, az alapbér összege bruttó 990 Ft/óra volt.

[2] A kölcsönbeadó munkáltató a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 46. §-ának (1) bekezdése és 218. §-ának (3) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest, hogy a munkavégzésének helye az alperes mint kölcsönvevő munkáltató (HELYSÉG 1)i telephelyén lesz, a munkáltatói jogokat az alperes ügyvezetője gyakorolja, a közvetlen felettese a műszakvezető/sorvezető.

[3] A felperessel közölt munkaköri leírás szerint feladata volt az anyagok, termékek csomagolásának előkészítése, az anyagok, termékek dobozokba, kartonokba, rekeszekbe, hordókba, konténerekbe és egyéb csomagoló anyagokba csomagolása, a becsomagolt áruk címkézése, a dobozok, csomagok raklapra helyezése. A felperes munka- és tűzvédelmi tréningen vett részt, amelyet követően sikeres munkavédelmi tesztet írt.

[4] A felperes az úgynevezett (RÉSZLEG)en dolgozott, ahol XXX fogkeféket csomagoltak. A munkafolyamat lényege, hogy a gyártósor elején megérkezett egy tálcán vagy purhabon a termék a kiegészítővel és azt kellett becsomagolni, ennek során mindenkinek külön feladata volt. A soron 10-15 kézi csomagoló és 2-3 anyagmozgató dolgozott egy műszakban. A kézi csomagolóknak a gyártósorról nem volt szabad elmenniük, mivel a gép teljesítménye szerint azonos tempóban jöttek a dobozok; a gyártósort az anyagmozgató töltötte fel alapanyaggal.

[5] A felperes 2018. december 12. napján (MUNKAVÁLLALÓ)val és (TANÚ 5)val dolgozott együtt, dobozokat hajtogatott a középen lévő munkaasztalnál, amely előtt leraktak egy raklapot. 15 óra körül az előre hajtogatott dobozokat a munkaasztaltól a csomagoló sorra akarta vinni, azonban a kezében lévő üres dobozok kitakarták a látómezőjét, így nem vette

észre a földön lévő raklapot, abban megbotlott és elesett, erős fájdalmat érezve a jobb térdében.

[6] Az elsősegélynyújtó asszisztensnő megnézte a felperes térdét és megállapította, hogy zúzódás történt. Az ellátásról elsősegélynyújtási jelentést vettek fel, amelyben a baleset rövid leírásaként rögzítették, hogy a felperes elesett a raklapban és zúzódást szenvedett.

[7] A felperest taxival szállították (HELYSÉG 1)re, azonban ott nem látták el, hanem másnap vizsgálták meg (HELYSÉG 2)ban, ahol megállapították a térd rándulását, zúzódását és előírták tédrögzítő viselését három hétig.

[8] A felperes 2018. december 12-től december 17. napjáig betegszabadságon volt, majd december 18-tól december 31. napjáig keresőképtelensége okán táppénzben részesült.

[9] A felperes munkaviszonya a (CÉG) munkáltatónál 2018. december 31. napján megszűnt.

[10] Az alperes a 2019. szeptember 16. napján felvett munkabaleseti jegyzőkönyvben rögzítette a felperes 2018. december 12. napján elszenvedett munkabalesetének adatait, körülményeit és annak eredményeként a jobb térd zúzódását.

[11] A (CÉG) mint társadalombiztosítási kifizetőhely 2019. szeptember 23. napján a 11/2019. szám alatt hozott határozatában elismerte üzemi balesetnek a felperes 2018. december 12. napján bekövetkezett balesetét, majd a 2020. március 18. napján 2020/031. számú határozatában azt saját hatáskörben visszavonta hivatkozással arra, hogy a felperes munkaviszonya megszűnt 2018. december 31. napján, amelynek következtében nem került át a (CÉG) munkáltató állományába, így azzal nem is állt biztosítási jogviszonyban.

[12] A felperes 2019. február 13. napján orvosi vizsgálaton jelent meg, ahol továbbra is javasolták éjszaka a tédrögzítő viselését, valamint MR vizsgálatát. A 2019. március 27. napi kontrollvizsgálaton – az MR vizsgálati eredmény ismeretében – három alkalommal injekciós kezelést írtak elő, amelyet a felperes igénybe vett. A 2019. április 17. napi kontrollon a tédrögzítő fokozatos elhagyását ajánlották, ezt követően 2019. május 29. napján 15 alkalommal fizioterápiás kezelést írtak elő a részére, majd 2019. augusztus 7. napján a jobb térdéről ismételt MR vizsgálatot kértek. A 2019. október 16. napján lezajlott kontrollvizsgálaton – a szakadást leíró MR leletre tekintettel – javasolták térdműtét elvégzését, amire 2020. október 5. napján került sor. A 2020. november 11. napi kontroll alkalmával a szakorvos a műtött térd panasa miatt felfüggesztett gyógytornát ajánlott.

[13] A felperes a keresetében kérte kötelezni az alperest sérelemdíj címén 5 000 000 Ft és ennek 2018. december 13. napjától járó késedelmi kamata, továbbá 2018. december 13. napjától véghatáridő nélkül havi 80 000 Ft és 2019. január 1. napjától havi 158 400 Ft járadék megfizetésére, ez utóbbit a perfelvétel során már nem tartotta fenn.

[14] Az alperes az ellenkérelmében kérte a felperes keresetének az elutasítását azt jogalapjában és összecszerűségében egyaránt vitatva, egyúttal hivatkozott a felperes közrehatására.

[15] Az elsőfokú bíróság a 70. sorszám alatt meghozott ítéletében elutasította a felperes keresetét és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 508 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy az állam terhén marad 863 040 Ft kereseti illeték és 306 328 Ft állam által előlegezett költség.

[16] Határozatának indokolásában mindenekelőtt felhívta az Mt. 166. §-ának (1)-(2) bekezdéseit, a 221. §-ának (4) bekezdését, a Pp. 265. §-ának (1) bekezdését és a munkáltatónak a munkavállalója egészségi állapotában bekövetkezett károkért fennálló felelősség egyes kérdéseiről szóló 1/2018. (VI.25.) KMK vélemény I.1. és I.2. pontjait, amire tekintettel a felperesnek kellett bizonyítania a kárát, annak mértékét, a kárának a

munkaviszonyával való összefüggését, a károkozó magatartást és az ezek közötti okozati összefüggést. A felperes kötelezettsége volt az egészségkárosodása munkaviszonnyal való okozati összefüggését igazolni (Kúria Mfv.10.025/2020/6.) azzal, hogy a munkaviszonnyal való „részleges összefüggés” nem lehetséges, amennyiben pedig a munkaviszonnyal az összefüggés nem bizonyított, a keresetnek hiányzik a jogalapja.

[17] A Kúria Joggyakorlat-elemző Csoportja összefoglaló véleményében a vizsgált ítéletek alapján megállapította, hogy a bíróságok tévesen szinonimaként használták a „munkaviszonnyal összefüggés” és az „okozati összefüggés” fogalmakat. „Ez nem helyes, mivel a munkaviszonnyal összefüggés fogalmilag nem azonos azzal, hogy a kár a végzett munka, a feladatok ellátása miatt keletkezett (például a munkavállaló a munkahelyén vegyszerekkel dolgozik, ez összefügg a munkaviszonyával, ebből azonban még nem következik, hogy a betegségét ezek a vegyszerek okozták)” [Kúria 2016. ElJGY. E.1. Összefoglaló vélemény a munkáltató egészségkárosodásért fennálló kártérítési felelősségének egyes kérdéseiről, 11-12. oldal].

[18] (TANÚ 5) tanú a felperes balesetét nem látta (33.M.70.072/2022/24. számú jegyzőkönyv 2. oldala), tanú1 tanú a felperesre személyesen nem is emlékezett, a balesetét és annak körülményeit nem ismerte (33.M.70.072/2022/32. számú jegyzőkönyv 2-3. oldalai). tanú3 tanú – aki a csomagolásrészleg vezetője volt – a perbeli baleset idején nem volt jelen a munkahelyén, azonban értesült a felperes munkahelyi balesetéről egy standard e-mail üzenet révén, amely szerint botlás történt és a munkavállalót elsősegélyben részesítették. Egyéb, közvetlen ismerete a balesetről nem volt (33.M.70.072/2022/24. számú jegyzőkönyv 4-5. oldalai).

[19] Az elsőfokú bíróság mellőzte további tanúk meghallgatását, mert a felperes nem jelölte meg (MUNKAVÁLLALÓ) idézhető címét és a tanú címének bejelentését bírósági felhívásra az alperes sem tudta teljesíteni, míg (TANÚ 2) tanú idézésének tértivevénye kettő megadott címről is „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a bírósághoz, ezért a meghallgatása nem volt lehetséges. A felperes kérelme ellenére az elsőfokú bíróság ugyancsak mellőzte (ORVOS tanú meghallgatását, mert a szakorvos a több évvel korábban lezajlott felperesi vizsgálatokat érintően kizárólag a rendelkezésére álló iratok alapján tudott volna vallomást tenni. Az alperes által indítványozott WW tanú meghallgatása azért nem volt szükséges, mert a vallomása által bizonyítandó tények – a munkavédelmi tréning anyaga – nem bírt jelentőséggel a perben.

[20] A felperes egészségkárosodása és a munkaviszonya közötti okozati összefüggés megállapításához szakértő bevonása volt szükséges. szakértő1 és szakértő3 igazságügyi szakértők – szakértő2 radiológus szakorvos, szakkonzultáns bevonásával – megállapítása szerint a felperesnél nem véleményezhető a munkahelyén elszenvedett jobb térsérüléssel okozati összefüggésben álló egészségkárosodás, ahogy nem igazolható a 2019. október 1. napján elvégzett MRI vizsgálattal kimutatott jobb térd lateralis meniscus szakadás és a 10 hónappal korábbi munkahelyi baleset során elszenvedett térsérülés közötti okozati összefüggés sem. A szakértői vizsgálat során a felperesnél észlelt maradványtünetek (a jobb térdhajlítás ellenoldalihoz viszonyított 10 fokos beszűkülése, a térd külső és belső felszínének nyomásérzékenysége és fájdalma) a szakadás által érintett külső meniscus nagyobb része műtéti eltávolításának és a térdízületi porcfelszínnek természetes kórokú, degeneratív károsodásának a következményei. A szakvélemény szerint a felperesnél a jobb térd tájékán történt zúzódás nem utal maradandó egészségkárosodásra, a térd külső és belső szalagjainak rándulása és húzódása mint diagnózis nem alapozza meg a maradandó egészségkárosodást. A felperes térdének jelenlegi állapota és a perbeli baleset között nem áll fenn okozati összefüggés.

[21] A felperes a Pp. 313. §-ának (2) bekezdésére vonatkozó tájékoztatással kiadott felhívásra sem terjesztett elő észrevételt a kérelmére meghosszabbított határidőben annak ellenére, hogy nyilatkozata szerint jogi képviselőt kívánt megbízni, illetőleg az eljárás iratanyagába való betekintésre meghatalmazott jogi képviselője 2024. április 3. napján az ügyfélcentrumban élt az iratbetekintési jogával és másolatokat kapott az iratokról.

[22] A Pp. 3. §-a szerint a bíróságnak és a feleknek törekedniük kell arra, hogy az ítélet meghozatalához szükséges valamennyi tény és bizonyíték olyan időpontban álljon rendelkezésre, hogy a jogvita lehetőleg egy tárgyaláson elbírálható legyen. Ezen jogalkotói célkitűzés biztosítása érdekében a törvény további szabályokat rögzít, így a Pp. 4. §-ának (1) bekezdése értelmében a felek kötelesek előmozdítani az eljárás koncentrált lefolytatását és befejezését, valamint a (2) bekezdés értelmében a perben jelentős tények állítása és az alátámasztásukra szolgáló bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a feleket terheli. Az eljárástámogatási kötelezettségből következően, amennyiben a fél a jogvitát bíróság elé viszi, akkor annak előre vitele érdekében eljárási kötelezettségei keletkeznek, ha pedig ezeknek nem tesz eleget, annak eljárási következményei (például bizonyítatlanság) a felet terhelik. Az eljárás-támogatás elve tehát aktivitást kíván meg a felektől, amely azt jelenti, hogy a fél a nyilatkozatait, bizonyítékait a per állása szerint a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben köteles előadni. Emiatt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a felperes tárgyalás berekesztését megelőzően tenni kívánt, a szakvéleményre vonatkozó észrevételeit, és az igazságügyi szakértő szakvéleményét mint aggálytalant és ellentmondásmentest elfogadta az ítélet alapjául.

[23] A felperes személyes előadása és a rendelkezésre álló iratok alapján az volt megállapítható tényként, hogy a felperes megbotlott és elesett, amelynek eredményeként enyhe térsérülést, zúzódást szenvedett el. A szakvélemény alapján csak az a végkövetkeztetés volt levonható, hogy a felperes egészségkárosodásának kialakulása, az egészségi állapotának romlása és a munkavégzés, az annak során történt munkahelyi baleset között nem bizonyított kétséget kizáróan okozati összefüggés. Ezzel ellentétben a szakvélemény azt támasztotta alá, hogy a felperesnél természetes kórokú, degeneratív károsodás eredménye a jobb térdének állapota.

[24] Emiatt ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható a felperesnél bekövetkezett kár (egészségkárosodás) és az alperesnél a munkavégzés során elszenvedett munkahelyi baleset közötti okozati összefüggés. Ennek mint a kártérítési felelősség egyik konjunktív feltételének hiányában szükségtelen volt a munkáltatói kártérítés egyéb feltételeinek, valamint a munkáltató kártérítési felelősség alóli mentesülésének vizsgálata.

[25] A pertárgy értéke az eredeti keresettel érvényesített követelés szerint 17 814 400 (5 000 000 + 158 400x41 + 80 000x67 + 80 000x12) Ft volt, amire figyelemmel kötelezte az elsőfokú bíróság a Pp. 82. és 83. §-ai alapján a pervesztes felperest a pernyertes alperes mérsékelt összegben meghatározott perköltségének a megfizetésére. A 2017. évi CXXVIII. törvény 3. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta miatt meg nem fizetett és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti összegű kereseti illeték és az állam által előlegezett költség az állam terhén marad a pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezménye tekintettel.

[26] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tárta fel teljeskörűen a tényállást és nem folytatta le megfelelően a bizonyítási eljárást, különösen a szakértői bizonyítást, ami miatt megalapozatlan következtetésre jutott. Sérrelmezte, hogy a szakértő a 2019. október 1-jén elvégzett MRI vizsgálat anyagát vette alapul, azonban a 2018. december 12-én történt munkahelyi balesetet közvetlenül követő, a (HELYSÉG 2)i kórházban készített CT vizsgálat

anyagát nem, aminek következtében a térdének korabeli állapota nem került feltárássra. Kifogásolta továbbá (ORVOS tanúkénti meghallgatásának elmaradását, aki az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben az orvosi iratokon túl is tudott volna nyilatkozni a térdének állapotáról. Általánosságban jegyezte meg, hogy az általa indítványozott tanúk meghallgatását vagy szükségtelennek tartotta az elsőfokú bíróság, vagy pedig tudomásul vette a tanúk távolmaradását, illetve azt, hogy a munkáltató nem tudott róluk adatot szolgáltatni, ami szintén hozzájárult a tényállás feltáratlanságához és a téves döntéshez.

[27] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását lényegében annak helyes indokai alapján és a felperes perköltségében történő marasztalását. A fellebbezésben írtakkal ellentétben a szakvéleményt megalapozottnak tartotta, amelynek kialakítása során a szakértők figyelemmel voltak 2018. december 13-án a (HELYSÉG 2)i kórházban keletkezett orvosi adatokra és az elvégzett röntgenvizsgálat eredményére (amikor a sérülés miatt a szalagrendszer és a meniscusok nem is voltak vizsgálhatóak), a 2018. december 20-ai kontroll alkalmával keletkezett iratokra, ahogy a 2019. március 9. napján a (HELYSÉG 2)i kórházban készített MRI vizsgálat eredményére is, amely utóbbi szerint ekkor meniscus szakadás nem volt látható. Mindezek miatt helytállóan került megállapításra az okozati összefüggés hiánya. (ORVOS tanúkénti meghallgatása azért volt szükségtelen, mert ő a baleset után majd' egy évvel, 2020. november 11-én kezdte el kezelni a felperest, ezért a jelen per szempontjából releváns időintervallum vonatkozásában nem tudott volna nyilatkozni.

[28] A fellebbezés megalapozatlan.

[29] A Pp. 382. §-a szerint ha a fél az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését kérte és a fellebbezése megalapozatlan, a másodfokú bíróság ítéletével – az ügy érdemét nem érintve – az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

[30] Mivel a felperes kizárólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte, annak megváltoztatását nem, az ítéltábla érdemben nem vizsgálhatta az elsőfokú ítéletet, hanem kizárólag azt, hogy történt-e az elsőfokú eljárás során olyan eljárási szabálysértés, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt (Kúria Pfv.I.20.994/2020/10. számú ítélet). Amennyiben ugyanis a fél kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezése iránt terjeszt elő fellebbezési kérelmet, úgy nem kéri a fellebbezés érdemi elbírálását, tehát az arról való állásfoglalást, hogy a támadott határozat rendelkezése helytálló-e; ezzel szemben azt állítja, hogy az elsőfokú eljárás részleges vagy teljes megismétlését indokoló olyan eljárási hiba történt (vagy eljárás megszüntetését megalapozó ok következett be), amely miatt nem lehetséges az érdemben való jogerős döntés. Ezzel szemben ha a fellebbezés a támadott határozat megváltoztatására irányul, úgy a fellebbező fél a másodfokú bíróságtól az abban való döntést kéri, hogy a határozat rendelkezése érdemben helyes-e, azaz ítélet esetén helyesen döntött-e a kereset elutasításáról, a keresetnek részben vagy egészében – közbenső ítélet esetén a jogalap tekintetében – helyt adásról (Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.417/2020/5. számú közbenső ítélete). A teljesség kedvéért szükséges arra is utalni, hogy megengedő gyakorlat csak a keresetlevél visszautasításáról rendelkező végzés ellen hatályon kívül helyezés iránt benyújtott fellebbezés kapcsán alakult ki, amennyiben a fél a fellebbezésében helyesen, az alapul szolgáló indokok kifejtésével megjelöli a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört is (a másodfokú bíróság felülvizsgálati jogköre terjedelmének értelmezése tárgyában hozott 1/2019. Polgári jogegységi határozat).

[31] Mivel az ítéltábla az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó esetet (Pp. 379. és 380. §) és a fellebbezésben nem hivatkozott eljárási szabálysértést nem észlelt [Pp. 370. §-ának (2) és (3) bekezdései], a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. §-ának (1) bekezdése, 371. §-a (1) bekezdésének b) pontja] azt vizsgálhatta a Pp. 381. §-a alapján, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezésben hivatkozottak körében

megsértette-e az elsőfokú eljárás lényeges szabályait, s ha igen, az kihatott-e az ügy érdemi eldöntésére és annak orvoslása a másodfokú eljárásban lehetséges vagy észszerű-e. A Pp. 381. §-a szerint ugyanis a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű.

[32] Ennek egyik feltétele tehát az elsőfokú eljárás lényeges – a fellebbezésben kifejezetten hivatkozott – szabályainak megsértése, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, míg másik feltétele, hogy annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy észszerű.

[33] A felperes fellebbezésében a tényállás feltáratlanságára hivatkozott egyrészt azért, mert a balesetet követően készített CT felvétel nem képezte alapját a szakvéleménynek, másrészt pedig azért, mert (ORVOST nem hallgatta meg tanúként az elsőfokú bíróság. A meg nem hallgatott további tanúkkal kapcsolatos fellebbezés súlytalan volt, mert egyrészt az túl általános volt, másrészt a felperes nem is jelölt meg ezzel összefüggő eljárási szabálysértést.

[34] A szakértői bizonyítással összefüggésben nem állapítható meg eljárási szabálysértés. Az elsőfokú bíróság a kirendelt szakértő jelzése alapján a felperest a 41., a 44. és a 47. sorszám alatt meghozott végzéseivel hívta fel a szakvélemény kialakításához szükséges egészségügyi dokumentáció csatolására, amelyeket továbbított is a szakértőnek. A felperes a 42. sorszám alatt jelezte, hogy szükség esetén csatolja a „célelemezt” is (ez leginkább CD (cédé) lemezt takarhat), ami a fellebbezéssel ellentétben nem komputertomográfiai (CT), hanem röntgenvizsgálat (RTG) során készülhetett, ugyanis a korabeli orvosi dokumentumok szerint a balesetet követően röntgenfelvétel készítésére került sor a törés kizárása érdekében, amelynek leletét amúgy tartalmazza a szakvélemény, azaz arra figyelemmel volt, ráadásul a baleset másnapján a friss sérülés miatt a szalagrendszer és a meniscusok nem is voltak vizsgálhatóak (de instabilitást nem észleltek). Emiatt nem áll fenn a szakvélemény olyan hiányossága, amit az elsőfokú bíróságnak hivatalból kellett volna észlelnie.

[35] (ORVOS a (HELYSÉG 1)i Bugát Pál Kórház orvosa, így a felperes térdének balesetkori állapotáról saját észlelése alapján nem tudott volna nyilatkozni, mivel a felperes ellátására akkor a (HELYSÉG 2)i kórházban került sor. (ORVOS a fellebbezési ellenkérelemmel ellentétben már 2019. február 13-án vizsgálta a felperest, amikor diagnózisként a „térd belső zavara k.m.n.” került rögzítése, ami a későbbiekben kiegészült a „meniscus heveny sérülésével” (2019. március 27., április 3., április 10., április 17., május 29., augusztus 7.). Ez nem azonos a felperes által állított szakadással, különös figyelemmel arra is, hogy a 2019. március 9. napján készült MRI vizsgálat eredménye szerint ekkor épek voltak a meniscusok, a keresztszalagok és az oldalszalagok. Emiatt (ORVOS tanúvallomásától nem volt várható a felperes által remélt eredmény, továbbá a meghallgatására a fellebbezéssel ellentétben nem szolgálhatott indokul, hogy (ORVOS látta a „(HELYSÉG 2)i kórházban készített vizsgálati anyagot” és nyilatkozni tud a felperes „térdműtét előtti egészségi állapotáról és egészségkárosodásának okáról és mikéntjéről”, mert egyrészt az egészségügyi dokumentáció a szükséges mértékben a szakértő rendelkezésére állt, másrészt az egészségkárosodás okának megállapítása nem tanúvallomásra, hanem a szakértő kompetenciájába tartozott.

[36] Az ítéltábla mindezek miatt az ügy érdemét nem érintve hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 382. §-ában foglaltaknak megfelelően, csupán az állam terhén maradó kereseti illeték összegének pontosításával (Pp. 383. §-ának (6) bekezdése).

[37] A Pp. 21. §-a (3) bekezdésének a) pontja szerint ugyanis a per tárgyának az értéke – az (1) és (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően – előre meg nem határozható ideig, időközönként visszatérően teljesítendő, le nem járt szolgáltatás iránti kereseti kérelem esetén az egyévi

szolgáltatás értékével egyezik meg. A Pp. 22. §-ának (2) bekezdése alapján a per tárgyának az értékét – annak egyidejű valószínűsítésével – a 21. § rendelkezéseinek megfelelően az igényérvényesítés időpontját alapul véve a felperes határozza meg. A pertárgyérték szempontjából tehát a keresetindítás időpontjának van jelentősége, amely időpontig a felperes a sérelemdíj mellett érvényesített lejárt és a jövőben lejáráó járadékigényt is.

[38] A helyes számítás szerint a keresetindításig, azaz 2021. december 10. napjáig lejárt járadék összegét és a jövőre nézve követelt (le nem járt) egyévi járadék összegét össze kell adni, ami a sérelemdíj mellett jelenti a pertárgy értékét, arra azonban nincs lehetőség, hogy a lejárt járadék összegét az idő előrehaladtával mindig növeljük, s így növekedjen a pertárgy értéke is, avagy csökkenjen azért, mert a felperes az egyik járadékigényétől a perfelvétel során elállt, s addig nem telt el a le nem járt követelésnél irányadó 12 hónap. Emiatt a 158 400 Ft járadéknak nem 41 havi összege vehető figyelembe, hanem a 2019. január 1. és 2021. december 10. napjai közötti időszakra lejárt 35 hónapra (5 544 000 Ft) és 10 napra (51 097 Ft) jutó összesen 5 595 097 Ft, valamint a le nem járt járadékkövetelés után annak egyévi összege: 1 900 800 Ft, ami mindösszesen 7 495 897 Ft. A 80 000 Ft járadékkövetelés lejárt összege pedig nem 67 havinak felel meg, hanem a 2018. december 13. és 2021. december 10. napjai közötti időszakra lejárt 35 hónapra (2 800 000 Ft) és 28 napra (72 258 Ft) jutó összesen 2 872 258 Ft, valamint a le nem járt járadékkövetelés után annak egyévi összege: 960 000 Ft, ami mindösszesen 3 832 258 Ft. Ezek együtt a sérelemdíjjal adják a pertárgy értékét az Itv. 40. §-ának (1) bekezdése szerint, ami 16 328 155 Ft.

[39] Mivel az Itv. 41. §-ának (2) bekezdése értelmében az eljárás tárgya értékének a felek által történő leszállítása vagy annak utólag alacsonyabb összegben történt megállapítása esetén az illetékalap mérséklésének – ha e törvény kivételt nem tesz – nincs helye, az állam terhén maradó kereseti illeték helyes összege a kereset leszállítása ellenére is 979 689 Ft [Itv. 42. §-a (1) bekezdésének a) pontja], ezért az ítéltábla ennyiben pontosította az elsőfokú bíróság ítéletét.

[40] A fellebbezés nem vezetett eredményre, amiért az ítéltábla a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése értelmében a pernyertes alperes perköltségének megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja, az (5) és (6) bekezdései, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése szerint állapította meg a kifejtett tevékenységgel arányosan mérsékelt összegben.

[41] A fellebbezett érték 8 832 258 Ft volt, ezért a fellebbezési illeték összege 706 581 Ft az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése szerint. A költségmentesség és költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad a pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosultsága miatt [a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet 1. §-a].

Debrecen, 2024. október 29.

Dr. Tass Edina sk. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró